

Torsten Schack Pedersen (V):

Lov om virksomhedsoverdragelse er et fornuftigt og nødvendigt instrument på det danske arbejdsmarked. Blot fordi en virksomhed bliver solgt til en anden ejer, skal de ansattes vilkår ikke kunne vendes på hovedet fra den ene dag til den anden. Men dette forslag må være en svips fra forslagsstillernes side. Forslaget i sig selv og forslagets konsekvenser indeholder en række selvmodsigelser og konsekvenser, som jeg virkelig ikke håber forslagsstillerne har haft i tankerne, men jeg kan jo tage fejl.

Lov om virksomhedsoverdragelse er implementering af et EU-direktiv. Normalt minimumsimplenterer vi i Danmark disse forslag og overlader i videst mulig omfang opgaverne til arbejdsmarkedets parter. Jeg troede egentlig også, at forslagsstillerne stod bag dette princip, men åbenbart ikke i denne sag.

Forslagets konsekvenser er vidtrækkende, særlig for mindre virksomheder. Hvis en mindre virksomhed har lidt halvtomme ordrebøger og virksomheden vinder et udbud på en opgave, så vil forslaget medføre, at virksomheden ikke blot skal løse den bundne opgave, men at virksomheden automatisk og altid får de nuværende medarbejdere med i købet. Og så er den lille virksomhed sådan set lige vidt.

Og hvad med de medarbejdere, som tvinges til at skifte arbejdsgiver? Måske ville de hellere blive hos den oprindelige arbejdsgiver, måske ville den oprindelige arbejdsgiver være ked af pr. automatik at miste arbejdskraft, som der måske er oparbejdet særlige kompetencer hos og tillid og samarbejde med.

Oppositionens forslag er et angreb på den danske flexicuritymodel. Fremover vil bindingerne på arbejdskraft være langt større. Jeg skal henvise til eksempelvis Frankrig, hvis man er interesseret i at se, hvordan et ufleksibelt og fastlåst arbejdsmarked fungerer, hvis det er det, man ønsker.

Kl. 15.40

Da jeg læste forslaget fra Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten, tænkte jeg på, at det her forslag er udtryk for en tankegang fra et industrisamfund; et forslag, som passer til en tid, hvor ingen mennesker skiftede arbejde; et forslag, som passer til en tid, hvor man tog et job, når man forlod skolen og blev der, til man blev pensioneret. Forslaget passer overhovedet ikke ind i den verden, vi lever i i dag. Beskæftigelsesmini-

steren har gennemgået en række eksempler på, hvor firkantet en verden forslagsstillerne forestiller sig, så det skal jeg ikke gentage.

Vi har et fleksibelt arbejdsmarked i Danmark, og det skal vi være stolte af, og det skal vi værne om. Hvis virksomhedsoverdragelsesloven skal omfatte alle udbud, konkurrenceudsætning og udlicitering, og hvis det, hver gang der spørges til prisen, er det samme som at sige, at man vil bekæmpe udbud, udlicitering og det, at der spørges til prisen, vil jeg sige, at det såmænd er fair nok at være uenig, men så skulle man tone rent flag i stedet for at pakke det ind.

I Venstre støtter vi virksomhedsoverdragelsesloven. Vi har forståelse for de bekymringer, der er rejst, men som beskæftigelsesministeren redegjorde for, er medarbejderne dækket ind via en lang række øvrige bestemmelser. Vi støtter, at en medarbejder har sikkerhed for, at et skift i arbejdsgiverens navn ikke vender op og ned på alting på arbejdspladsen, men vi kan ikke støtte et forslag, der bygger på en tankegang om, at ansatte for tid og evighed vil være beskæftiget med den samme arbejdsopgave nøjagtigt det samme sted hele livet. Vi afviser forslaget.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er da en smule bekymrende, at Venstres ordfører ikke læser det forslag, som vi har fremsat. Forslaget har intet at gøre med at hindre udlicitering, det har intet at gøre med flexicurity, og det har intet at gøre med at skabe et statisk arbejdsmarked. Det har alene at gøre med, at vi oplever, at titusindvis af danske lønmodtagere hvert andet, tredje eller fjerde år bliver sikkerhedsfyret kollektivt.

Kan hr. Torsten Schack Pedersen ikke forestille sig den situation, en rengøringsassistent er i hvert andet år, når vedkommende skal gå med en fyreseddel i hånden uden at vide, om vedkommende er købt eller solgt? Kan han ikke forestille sig, hvad det betyder for ens psykiske tilstand, ens families tilstand, ens børns tilstand?

Så siger Venstres ordfører: Vi kan godt forstå bekymringerne. Det kan Venstres ordfører jo ikke. Venstres ordfører er jo hamrende ligeglad med de psykiske problemer, det giver løbende at få sikkerhedsfyringer. Det kunne løses med det her forslag, uden at man ændrer noget som helst ved den flexicurity, vi har i Danmark.